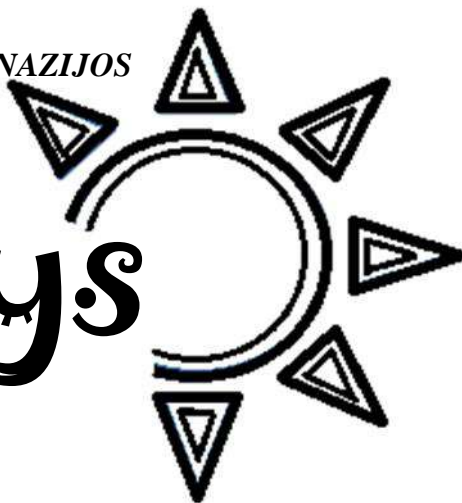


Spindulys



ATKURTAS LAIKRAŠTIS LEIDŽIAMAS
NUO 2018 M. SAUSIO MĖN.

2022 M. GEGUŽĖS MĖN. NR. 3 (013)

ŠIAME NUMERYJE:

- 📖 „Erasmus“
- 📖 Gimnazija ir Ukraina
- 📖 Socialinės valandos – mokinių galvos skausmas?
- 📖 DofE programos įgyvendinimas gimnazijoje

134 ABITURIENTAMS NUSKAMBĖJO PASKUTINIS SKAMBUSIS!



Gegužės 26 d. gimnazijos abiturientų 96 laidai nuskambėjo paskutinis skambutis. Į šventiškai papuoštas klases 134 mokinius paskutinei pamokai pakvietė auklėtojai Vita Pakinkytė, Adolfas Būblaitis, Lina Maskolaitienė, Laimina Naujokienė, Daiva Karčiauskienė. Po to aktų salėje vyko šventinis koncertas, po kurio tradiciškai miesto gatvėmis pajudėjo išpuoštų automobilių kolona.

Pasiteiravome auklėtojų, tėvų, pačių abiturientų, kokios mintys kyla, kai vienos durys jau jau jau užsiveria ir kitos štai beveik atsidarė.

Haroldas, IV A klasė

Artėjant paskutiniam skambučiui pradeda jaustis ramybė, kad mokslai greitai baigsis, tačiau nerimą kelia artėjantys egzaminai. Reikia suprasti, jog nieko naujo neįmanoma išmokyti

tokiu sunkiu laikotarpiu, todėl reikės pritaikyti jau išmoktas žinias, kurių per dvylika mokslo metų prisikaupė išties daug. Man ir, manau, kitiems mokiniams mokymasis gimnazijoje suteikė ne tik žinių, tačiau ir įvyko asmenybės bei charakterio pokyčių, susikūrė mūsų asmenybės. Žinau, jog ateityje laukia dar sunkesnis darbas, bet vienas sunkus laikotarpis jau beveik pabaigtas. Gimnazijoje susipažinau su naujais žmonėmis, kurie tapo artimais draugais, atradau bendraminčių. Taip pat šioje mokymo įstaigoje mus mokina mokytojai – jie profesionalai, gebantys padėti ne tik su pamokomis susijusiais dalykais, tačiau ir pakonsultuoti gyvenimiškais klausimais. Man labiausiai patinka, jog gimnazija šiais metais patobulėjo menine prasme: atsirado daugiau parodų, buvo išdekoruotos sienos ne tik klasėse, tačiau ir koridoriuose. Jaučiuosi dėkingas mokytojams, kurie įtraukia jaunimą į įvairius konkursus bei olimpiadas, kurios suteikia moksleiviams patirties ir žinių. Manau, kad pasiilgsiu ne tik gimnazijos, bet ir draugų, kuriems teks dar pasikankinti norint žengti studijų link.

Eisvinas, IV A klasė

Nuotaikų „mixas“ šiuo metu 😊 Liūdna, nes tenka palikti savo draugus, artimą aplinką, tačiau tuo pačiu metu smagu pradėti gyventi savarankiškai. Tikiuosi, kad ateityje sugebėsiu greitai prisitaikyti, mokėsiu suderinti mokymosi universitete laiką su darbu, laisvalaikiu. Šis laikotarpis svarbus, nes susipažinau su labai daug žmonių, teko vyksti į jaunimo mainus.



Tęsinys 2 puslapyje



Liepa, IV E klasė

Kadangi jaučiuosi ganėtinai pavargusi ir išsekusi, laukiu mokyklos pabaigos ir naujos pradžios gyvenime. Pasiilgsiu Jurbarko, bet akys traukia tolyn nuo čia, galbūt ir leisiuosi į keliones pabaigus mokyklą. Apie ateitį per daug nemąstau ir neturiu daug vilčių, nes kai kažko tikiesi, dažnai viskas būna ne taip, kaip norėtum. Noriu, kad viskas dėstytoji taip, kaip turi dėstyti čia Lietuvoje arba užsienyje. Šis laikotarpis buvo svarbus savęs pažinimo laikas, manau, kad gyvenimo kelionė ir savirealizacija tik prasidėjo mokykloje, kuri, mano manymu, tęsis visą gyvenimą, nes jis tikrai nesibaigia išėjus iš mokyklos, pabaigus studijas ar pradėjus dirbti. Svarbiausia yra nemiegoti ant laurų ir neleisti sau užstrigti stagnacijoje, sąmoningai rinktis savo kelią ir klausyti širdies, o toliau viską sudėlioja į vietas pats gyvenimas. Nekantrauju pradėti naują etapą, žinau, kad bus turbūt nelengva, bet esu tikra, kad jeigu mėgausiuosi šiuo nauju etapu, kad ir koks jis bebūtų, viskas bus gerai.



Guodos Ramonaitės (IV B kl.) mama Janina

Pirmiausia aplanko nerimas ir jaudulys, kai pradėdi suprasti, kad dukra baigia gimnaziją. Nerimas dėl jos ateities ir tik dabar supranti, kad ji jau suaugo... Norėtūsi palinkėti savo dukrai ir visiems abiturientams sėkmingai išlaikyti egzaminus ir pasirinkti teisingą tolimesnį gyvenimo kelią... O man, kaip mamai, šis laikotarpis sunkus, nes tu supranti, kad tavo maža dukrytė suaugo ir greit pakels sparnus į kitą gyvenimo tarpsnį...

IV A klasės auklėtoja Vita Pakinkytė

Iškeliauja į naują gyvenimo etapą didelis būrys nuostabiai brandžių ir gerų jaunų žmonių. Mano auklėtiniai buvo klasė, kuri nekėlė jokių didesnių rūpesčių, nerodė kaprizų, visi jais

džiaugėsi ir didžiavosi. Jie įvairių konkursų, olimpiadų dalyviai, įvairių veiklų organizatoriai ir vykdytojai.

Nemažą dalį savo auklėtinių mokiau ar bent pažinojau nuo 6 klasės, tad galėjau stebėti jų vartimą iš išdykusių bjauriųjų ančiukų gražuolėmis santūriomis ir išdidžiomis gulbėmis. Joms užaugo sparnai. Dabar jos veržiasi pakilti į Lietuvos (tikiuosi) padangę vyti savo svajonių. Bėlieka pamajuoti jiems ir palinkėti nepasiklysti tarp viliojančių tolių, vis sugrįžti į savo gimtąjį tėvų lizdą, o kartu užsukti ir į gimnaziją, papasakoti apie savo sėkmes ir nesėkmes, prisiminti klasės draugus, linksmas mokyklinės akimirkas.

Sėkmės auklėtiniams ir visiems abiturientams!



IV D klasės auklėtoja Laimina Naujokienė

Kaskart susitinkdami skaičiuojame paskutines egzistavimo gimnazijoje savaites, dienas, valandas: šiuo koridoriumi liko vaikščioti savaitė... ant šio suoliuko sėdėsi dar keletą kartų... šio kabineto duris greit praversi paskutinį kartą...

Mokiniai trokšta, nori kuo greičiau ištrūkti iš gimnazijos ir kopti į didįjį, dar gerai nepažintą Gyvenimą. Kiekvienam teks kopti savais laipteliais: vieniems jie bus statesni, kitiems platesni, dar kitiems siauri ir vingiuoti, visiems savaip...

Mano auklėtiniai stiprūs emociškai, žinantys savo galias ir labai teisingi. Iš visos širdies noriu, kad jiems Gyvenimas pražystų pačiomis gražiausiomis spalvomis ir linkiu visiems ypatingo, laimingo likimo!



*Parengė abiturientė, Jaunuju žurnalistų būrelio narė
Gabiya Rinkevičiūtė*

„ERASMUS+“ VEIKLOS APIBENDRINIMAS



„Erasmus+“ yra Europos Sąjungos remiama programa, suteikianti galimybę įvairaus amžiaus žmonėms mokytis ir tobulėti skirtingose Europos šalyse, pažinti užsienio bendruomenes bei įgyti tarptautinės patirties studijuojant.

Jurbarko Antano Giedraičio-Giedriaus gimnazija Erasmus projekte „Eurotopia – Building a better future by developing an eco-friendly lifestyle“ pradėjo dalyvauti dar 2019 m. kartu su dar keturiomis šalimis: Vokietija, Austrija, Suomija ir Italija. Svarbiausia projekto idėja – skatinimas moksleivius analizuoti aplinkosaugos, energijos taupymo bei vartotojiškos visuomenės problemas.

Pirmasis susitikimas įvyko prieš trejus metus Vokietijoje, Simmern mieste, kuriame mūsų gimnazistai praplėtė turimas žinias filmo kūrimo srityje. Antrasis buvo Austrijoje, Mittersill miestelyje. Šešių moksleivių komanda pristatė vaizdo medžiagą apie Nemuno ir Lietuvos upių vandens taršą, taip įgyvendindama susitikimo tikslą papasakoti apie ekologinę savo rajono ar šalies problemą. Deja, dėl pandemijos ribojimų mainai buvo laikinai sustabdyti, tad tik dvejus metus turėjęs trukti projektas prasitęsė ir buvo atnaujintas pernai rudenį, kai šešios mūsų mokykloje besimokančios merginos išskrido į Italiją, Chiavenna. Projekto Italijoje veikla dalijasi jos dalyvė Ugnė Čiauskaite:

„Lapkričio 21-26 dienomis šešios Jurbarko Antano Giedraičio-Giedriaus gimnazijos mokinės dalyvavo tarptautiniame „Erasmus+“ projekte „Kaip išvengti šiukšlių“. Projekto veiklos vyko Italijoje, Chiavenna mieste. Vizito metu buvo pristatyti filmai apie kasdienį mokinių išmetamų šiukšlių kaupimą, kurti plakatai ekologijos tema, vyko šiukšlių medžioklė, eisena prie miesto savivaldybės, vietinių patiekalų degustacija, orientacinis bėgimas, išvyka į Milaną, kurioje mokiniai buvo supažindinti su šio miesto ekologinių problemų sprendimo būdais“.

Vėliau, balandžio mėnesį, lietuvių laukė priešpaskutinė kelionė į Suomijoje esantį Ikaalinen miestą.

„Visų pirma, norėčiau labai pasidžiaugti, kad pagaliau pavyko nuvykti į Suomiją, nes man ši kelionė buvo nukelta du kartus. Jau buvau įsitikinusi, kad taip ir neišvyksiu, bet likimas susiklostė gera linkme ir planai buvo įgyvendinti. Kelionė į Suomiją buvo tikrai labai smagi ir kupina įvairiausių įspūdžių. Nors gyvenome prastesniame viešbutyje nei tikėjomės, vis tiek buvome laimingi. Šios išvykos metu išbandėme daug naujų dalykų: kaitinomės suomiškoje saunoje, maudėmės eketėje, susipažinome su suomių kultūra ir kalba. Taip pat užmezgėme daug tvirtų draugysčių ne tik su užsieniečiais, bet ir savame rate. Į šią kelionę visi važiuojame kaip pažįstami, bet grįžome kaip

artimi draugai. Tikiuosi, kad ir kitiems pavyks dalyvauti panašiam projekte, nes jis yra nepakartojamas. Kelionės metu įgyti įspūdžiai ir patirtys išliks ilgam laikui“, – išgyvenimais dalinasi Miglė Šašytė.

Paskutinę šio projekto kelionę į svečių šalį gimnazistai užbaigė Vokietijoje, Simmern miestelyje.

„Mūsų „Erasmus+“ kelionė koncentravosi Rhineland-Palatinatė regione. Visos pagrindinės veiklos ir projektas, kurio metu turėjome iš šiukšlių atliekų sukurti meno kūrinį, vyko mažame, jaukiame miestelyje Simmern. Šie mainai verčia susimąstyti apie mūsų planetos ateitį bei tai, ką reikia daryti, kad sustabdytumėme klimato atšilimą. Taip pat buvome supažindinti su Rhineland-Palatinatė regionu, jo sostine Mainzu, miestais Frankfurtu ir Trieru. Mano nuomone, mūsų kelionė į Vokietiją buvo viena smagiausių ir jaukiausių, nes susidraugavome su mokiniais iš visų projekte dalyvavusių šalių. Taigi, tokie projektai labai padeda gerinti supratimą apie planetos klimato atšilimo situaciją, padeda lavinti socialinius įgūdžius bei palieka daug įspūdžių“, – pasakoja Justas Ušinskas.



Paskutinis visų šalių susitikimas įvyko Lietuvoje. Deja, neatvyko suomiai. Šįkart tema buvo ekologiškas maistas: moksleiviai siekė išsiaiškinti, kiek kilometrų nukeliauja maistas, kol pasiekia jų stalą, bei pasigilino apie teigiamą naudą pasauliui, sutrumpinus maisto produktų kelionę. Taip pat visi dalyviai aplankė Kudirkos Naumiestyje esantį Bulvės muziejų, degustavo sūrius Girdžiuose įsikūrusioje pieninėje „Sūrio džiazas“, mokėsi gaminti kibinus Trakuose. Be viso to, buvo siekta suartinti itin skirtingas kultūras: paskutinę programos dieną visų šalių atstovai gamino savo pasirinktus tradicinius patiekalus. Tai leido visiems iš arčiau susipažinti su unikalia kitataučių virtuve, įžvelgti esančius skirtumus.

Visi gimnazistai be galo džiaugiasi ir dėkoja projekto koordinatorėms Astai Akutaitienei ir Daivai Karčiauskienei už nuostabią galimybę tapti „Erasmus+“ dalimi, atstovauti Lietuvai ir užmezgti naujas draugystes.

Nuotraukose įrašytos akimirkos iš svečių viešnagės mūsų gimnazijoje: apsilankymas Lietuvos pasienyje su Rusijos Federacija bei kelionė į sostinę Vilnių.

Parengė Jaunųjų žurnalistų būrelio narė Eglė Pranckutė



GIMNAZIJA IR UKRAINA

Šiuo metu gimnazijos bendrabutyje apgyvendinti 35 ukrainiečiai karo pabėgėliai. Tarp jų yra ir mokinių. Tiesa, nuolat vyksta gyventojų kaita, nes kai kurios šeimos jau išvyko, tad ir gimnazijoje sumažėjo besimokančių ukrainiečių. Tačiau tikrai žinome, kad *Valeriia Pryhoda*, kuri dabar mokosi II C klasėje, planuoja baigti mūsų gimnaziją. Pateikiame išskirtinį interviu su Valerija.



Kokie Tavo pirmieji išpūdžiai, kai atvykai į Jurbarką?

Labai gražus, jaukus, mažas miestas.

Ar Jurbarke jūsų šeima rado būdų, kad maloniai galėtų leisti laisvalaikį?

Su draugais mes vaikštinėjame po parką, pievas, žaidžiame judriuosius arba stalo žaidimus.

Pagyvenai kurį laiką Jurbarke – kokia nuomonė apie miestiečius?

Žmonės draugiški, malonūs, paprasti ir atviri.

Ar turėjai galimybę paragauti mūsų nacionalinių patiekalų?

Ne, tokios galimybės dar

nepasitaikė.

Dabar mokaisi mūsų gimnazijoje. Dėl ko labiausiai nerimavai ateidama į gimnaziją?

Didžiausias iššūkis – kalbos barjeras. Taip pat nežinojau, kaip mane sutiks naujame kolektyve.

Kuo mūsų gimnazija skiriasi nuo Tavo mokyklos?

Yra didžiulis skirtumas. Mokytojai ramūs, draugiški, puikiai išaiškina temą. Patogu, kai informacija pateikiama su projektoriais. Disciplina. Daug papildomos veiklos, kai mokinsys gali atrasti save.

Tau gera II C klasėje?

Taip, čia man labai patinka. Bendraklasiai geri, draugiški.

Jei turėtum galimybę ką nors pakeisti mūsų mokykloje, ką keistum?

Nieko, mokykla nuostabi.

Jūsų šalyje vyksta nežmoniškas karas. Ar tiki, kad jis pasibaigs ukrainiečių pergale?

Aš noriu, kad visame pasaulyje būtų taika, viešpatautų draugystė ir teisingumas.

Kokie Tavo ateities planai?

Įstoti į gerą institutą.

Nuotraukoje Valerija ir Rimantė.

*Parengė būsimoji Jaunųjų žurnalistų būrelio narė
Rimantė Orintaitė*

SOCIALINĖS VALANDOS – MOKINIŲ GALVOS SKAUSMAS?

Kasmet I ir II gimnazijos klasių mokiniai privalo rinkti socialines valandas, atlikdami mokyklai, jos bendruomenei naudingus darbus. Tokiu būdu stengiamasi ugdyti mokinių pilietinį ir tautinį sąmoningumą, skatinama įtraukti į visuomeninį gyvenimą. Kai kuriems gimnazistams socialinių valandų rinkimas gali būti tikras iššūkis, nes reikia pasitelkti fantaziją, kad atrastų tinkamų veiklų. Įdomu, kaip mūsų gimnazistams sekasi dorotis su šia užduotimi bei kokia jų nuomonė apie tokią prievolę.

Atlikus anoniminę apklausą, kurioje dalyvavo mokiniai, paaiškėja, jog mažumai I-II klasių mokinių rinkti socialines valandas sekasi puikiai (19,4%), tačiau džiugina tai, jog didžiąjai daliai sekasi gerai (35,5%). Aišku, liūdna, jog kai kuriems sekasi prastai (21,5%), o kitiems net iš viso blogai (23,7%). Stebint rezultatus, kiek mokiniai yra surinkę socialinių valandų, galima išvysti procentų margumą.



Smagu, jog dauguma mokinių (26,9%) yra jau surinkę visas 10 valandų, tačiau 0 valandų turintys (21,5%) ir pusę jų surinkę (15,1%) pamažu vejasi iš paskos. Kiti, surinkę nuo 1 iki 9 valandų, pasiskirstę tolygiai.

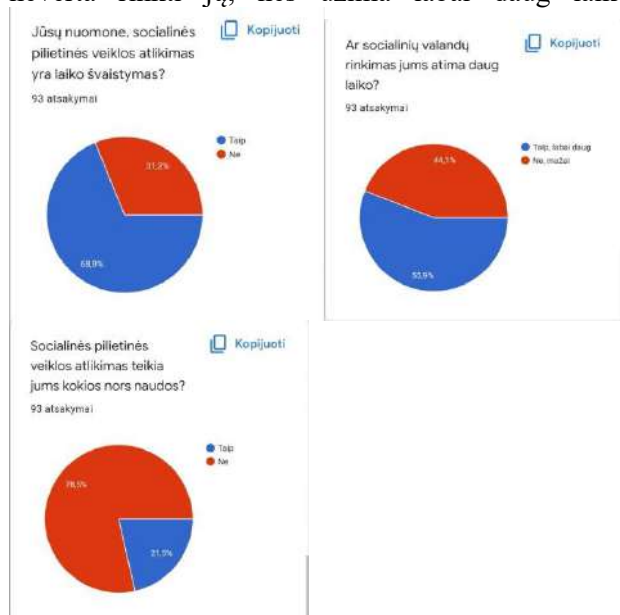
Mokiniams atsakius į klausimą, kokias veiklas vykdo, susidaro išpūdis, jog gimnazistai yra aktyvūs ne vien mokykloje (padeda mokytojams, prisideda prie mokyklos renginių, klasės veiklų, tvarko biblioteką), bet ir už jos ribų (dalyvauja įvairiuose konkursuose, olimpiadose, lanko įvairius būrelius, savanoriauja organizacijoje „Jurbarkas gyvas“, taip pat prisideda prie paramos Ukrainai, dalyvaudami įvairiuose renginiuose su šauliais ir kitomis organizacijomis).

Kadangi gimnazistai yra tokie aktyvūs, nenuostabu, jog kitiems veiklų net nebelieka: net 61,3% mokinių sunku rasti veiklos. Taip pat daugumai (55,9%) socialinių valandų rinkimas atima daug laiko. Tačiau, kad ir kokie aktyvūs yra mokiniai, jų dauguma (78,5%) mano, jog socialinės valandos neteikia jiems jokios naudos, ir, pasak 68,8% apklaustųjų, socialinės pilietinės veiklos atlikimas yra laiko švaistymas.

Tęsinys 5 puslapyje

SOCIALINĖS VALANDOS – MOKINIŲ GALVOS SKAUSMAS?

„Turiu surinkusi visas valandas, ir net viršiju 4 val. Padedu mokytojams, dalyvauju projektuose ir kitose veiklose. Veiklos rasti yra gana sunku, nes ne visada tinka laikas arba pačios veiklos nėra“, – teigė viena kalbinta mokinė. Paklausta apie tai, ar verta rinkti šias valandas, atsakė, kad neverta, nes tai atima daug laiko, kurio reikia rengiant įvairius projektinius darbus, ruošiantis kalbėjimams, egzaminams, žinių patikrinimams. Kita respondentė teigė: „Sekasi sunkiai su valandomis, nesu visų surinkusi, bet dalyvauju projektuose, kad jų gaučiau. Manau, kad neverta rinkti jų, nes užima labai daug laiko.“



Klasių vadovų paklausus, kaip jų auklėtiniams sekasi rinkti socialines valandas, vyrauja vienas ir tas pats atsakymas – klasė yra suskilusi į dvi dalis: aktyvieji, darbuotojai, kurie yra surinkę kelias, visas arba net daugiau nei reikia valandas, dalyvaujant įvairiose olimpiadose, konkursuose, konferencijose, ir pasyvūs, kurie galimai nėra pagalvoję ar net nežino, kad reikia šias valandas rinkti. Vienos klasės vadovė išsakė auksinę mintį apie mokinių sėkmę rinkti šias valandas: „Viskas priklauso nuo pačio gimnazisto: jei jis aktyvus visuomeninėje veikloje – jam nesunku pasiekti rezultatą, o jei gyvena uždara – praktiškai „nepajėgus perlipti per save“. Pasak vienos mokytojos, socialinės pilietinės veiklos atlikimas tikslingesnis progimnazijos klasėms, kad jie patirtų, kas tai yra, nei gimnazistams. Tiesa, taip pat kai kurie mokytojai neskuba pasirašyti už valandas, kurias mokiniai jau buvo atlikę.

Pasak klasės vadovų, mokiniai socialines valandas vertina skeptiškai, dalis jų atlikdami veiklas atranda prasmę, o kiti – ir toliau žiūri į tai be entuziazmo, kaip į prievartinį darbą, nes to iš jų yra reikalaujama, taip pat ir jų rinkimas, pasak vienos klasės vadovės, pažeidžia sąmoningą požiūrį į visuomeninę veiklą.

Be to, klasių vadovai prisideda prie socialinių valandų rinkimo siūlydami įvairių veiklų: ragina dalyvauti mokyklos renginiuose, gimnazistai yra kviečiami padėti puošti mokyklą ar prižiūrėti klasę, prisidėti prie klasės valandėlių rengimo, mokomųjų dalykų pamokoms ruošiant pateiktis, renkant įvairią informaciją, tvarkant metodinę medžiagą, taip pat skatina dalyvauti veiklose už mokyklos ribų: projekte „Lions Quest“, akcijoje „DAROM“, Carito organizuojamose veiklose, be to, mokiniai raginami padėti žmonėms su negalia, prisidėti prie aplinkos tvarkos, švaros. Tiesa, klasių vadovai siūlo tokių veiklų, kurias mokiniai vykdytų savo noru, o ne dėl to, kad tai yra privaloma.

Nors klasėse yra daug aktyvių mokinių, dalyvaujančių įvairiose veiklose, tačiau klasių vadovai abejoja, kiti užtikrintai teigia, jog jų klasės nebus pirmosios, surinkusios visas socialines valandas. Kita vertus, pasak vienos klasės vadovės, tai nėra rungtynės – mokiniams pavyks surinkti visas valandas iki mokslo metų pabaigos.

Verta paminėti, jog, priešingai nei mokiniai, didžioji dalis klasės vadovų išvelgia socialinių valandų naudą: mokiniai, vykdydami veiklas, tampa atsakingi, disciplinuoti, savarankiški, yra skatinama jų savanorystė, ugdomas pagarbos, empatijos ir atsakomybės suvokimas, taip pat plečiasi ir jų akiratis. „Socialinės valandos moksleiviams yra galimybė peržengti „aš“ ir pamatyti kitą bei suprasti save. Mūsų aplinkoje yra tiek daug dalykų, kuriuos turėtume traktuoti kaip „mūsų visų“ – mūsų parkas, mūsų gatvė, mūsų žmonės. Žmonių gyvenimo kokybė pagerėja, kai jie ištraukia į visuomenines veiklas, akcijas, jie tampa laimingesni“, – teigė viena klasės vadovė. Socialinės valandos taip pat teikia naudos ir mokytojams: jie turi galimybę pažinti mokinį, kuris yra empatiškas, atjautus, bet taip pat ir atsakingas, be to, yra lengviau sulaukti mokinių dalyvavimo renginiuose, akcijose, kai jie žino, kad gaus valandų. Socialinių valandų naudą taip pat gali pajusti ir gamta: mokiniai tvarkydami aplinką prisideda prie gamtos saugojimo, daro ją švaresnę. Tiesa, klasių vadovai išvelgia ir neigiamų dalykų: daug laiko atimantis socialinių valandų rinkimas daro neigiamą poveikį vaikui, o, pasak vienos mokytojos, žodis „rinkti“ – žeidžia asmenybės suvokimą, ar tai yra brandus visuomenės dalyvis.

Taigi, apibendrinus galima teigti, kad I-II gimnazijos klasių mokiniams socialines valandas rinkti sekasi gana neblogai. Džiugina faktas, kad dauguma mokinių yra aktyvūs: atstovauja mokyklai konkursuose, olimpiadose, taip pat ir dalyvauja neformaliojo švietimo veiklose. Todėl nenuostabu, kad yra surinkusių visas valandas ar beveik visas. Aišku, yra ir tokių, kurie nėra nieko sukaukę. Socialinės valandos atima daug jiems svarbaus laiko, kurį galėtų skirti svarbesniems darbams: ruošimuisi žinių patikrinimams, projektinėms veikloms – tai yra vienas iš bruožų, atgrasančių mokinių jas rinkti entuziastingai. Klasių vadovai apie socialines valandas taip pat atsiliepia skirtingai. Vieni sako, kad tai ugdo žmogaus atsakomybę, pagarbos kitam, atjautos jausmą, taip pat prisidedama prie aplinkos švaros. Kiti, priešingai, išvelgia ir neigiamų socialinių valandų kaupimo bruožų: pažeidžiamas žmogaus asmenybės suvokimas, atimama daug jiems brangaus laiko.

Parengė Jaunųjų žurnalistų būrelio narė Daina Povilaitytė



DOFE PROGRAMOS ĮGYVENDINIMAS GIMNAZIJOJE

„The Duke of Edinburgh's International Award“ yra pasaulyje pirmaujanti jaunimo apdovanojimų programa, kurioje dalyvaudamas mokinys gali patirti daugybę nuotykių, susirasti draugų, atrasti savo užslėptus talentus, geriau pažinti save. Dalyvaudamas DofE apdovanojimuose moksleivis gali kryptingai ugdyti įgūdžius, kurie jau ir taip yra jo gyvenimo dalis arba gali pradėti užsiimti veikla, apie kurią anksčiau net nebuvo pagalvojęs. Dalyvaudamas programoje mokinys pats išsikelia savo tobulėjimo tikslus ir susiplanuoja veiklas.

DofE apdovanojimų programoje šiuo metu dalyvauja Gabija Siriūnaitė, Kristupas Meškauskas iš II C klasės, Paulina Patašiūtė (II D), Aistė Butėnaitė, Vasarė Gabartaitė, Vytautė Bosaitė iš I A klasės, Armanda Urpšaitė (III A) ir Augustinas Davidavičius (III C).

Jūsų dėmesiui antrokių pasakojimai. Galbūt atsiras ir daugiau norinčių dalyvauti šioje programoje.

Gabija Siriūnaitė, II C klasė

Šią programą mums per pamoką pristatė anglų kalbos mokytoja Lina Maskolaitienė. Man tai pasirodė puiki proga save realizuoti, turiningai praleisti laisvalaikį. Pasirinkau šią programą, nes joje yra net keturios sritys, ir kiekvienoje iš jų turi išsikelti tikslą ir nuosekliai jo siekti. Tai buvo 3 veiklos: įgūdžių lavinimas, sportas, savanorystė ir žygis. Kol kasėjome tik bandomąjį žygį. Tačiau eiti buvo smagu, visi programos dalyviai draugiški ir labai įdomūs. Manau, įgūdžio lavinimo dalį man buvo lengviausia atlikti, beje, būtent šiai veiklai skyriaus daugiausia laiko, 6 mėnesius, ir mano išsikeltas tikslas buvo perskaityti 7 knygas. Sporto ir savanoriškos veiklos sritims skyriaus po 3 mėnesius. Sporto dalies tikslas buvo nueiti 50 kilometrų, o savanorišką veiklą atlikau neįgaliųjų dienos centre. Nors šią programą ir baigiau, tačiau ir toliau savanoriauju neįgaliųjų dienos centre. Atliekant programą reikėjo kiekvieną savaitę skirti po vieną valandą kiekvienai veiklai. Taigi, manau, jog privalumai būtų tokie, kad išmokau planuoti savo laiką, turiningai praleidžiu laisvalaikį, galiu save realizuoti. Na, o trūkumas tikriausiai būtų tik tas, kad kol kas Lietuvoje ši programa kur nors stojant studijuoti neprededa jokio balo.

Paulina Patašiūtė, II D klasė

Apie DofE programą sužinojau iš savo anglų kalbos mokytojos Linos Maskolaitienės, kuri ir paskatino dalyvauti programoje. Šią programą netrukus ir pasirinkau, nes man ji atrodė gana lengva, tačiau ir labai naudinga. Dalyvaudama šioje programoje galiu ugdyti savo įgūdžius, mokinuosi planuoti laiką, siekiu savo tikslų, dirbu su komanda smagiausioje ir sunkiausioje programos dalyje – žygyje. Tikslų siekiu keturiose skirtingose veiklose: paslaugos, sportas, asmeniniai įgūdžiai, žygis. Siekdama šių tikslų padėjau ir kitiems mokiniams siekti geresnių mokymosi rezultatų, stiprinau savo raumenyną, su kitais dalyviais ėjau į bandomąjį žygį. Neseniai pasiekiau tris savo tikslus, liko tik kvalifikacinis žygis! Pabaigus programą vyksta apdovanojimai, kur dalyviai gauna tarptautinį sertifikatą. Taip pat DofE Lietuva gali parašyti rekomendaciją (lietuvių ir anglų kalbomis) sidabro / aukso lygius baigusiems dalyviams. Ji gali praversti ieškant darbo ar stojant į kai kuriuos užsienio universitetus. Manau, kad DofE programos trūkumas, kad skiriamas stojamasis balas tik stojant į Didžiosios Britanijos universitetus.

Parengė Jaunųjų žurnalistų būrelio narė Meida Petravičiūtė

Kviečiame mokytis Jurbarko Antano Giedraičio-Giedriaus gimnazijoje!

Prašymus mokytis pagal pagrindinio ugdymo programos antrąją dalį (I gimnazijos klasėje) galima teikti iki 2022 m. liepos 1 d. Prašymus į II-IV klases galima teikti iki 2022 m. rugpjūčio 31 d.

Prašymus galima pildyti gimnazijoje, atnešti jau užpildytus. Prašymus priima gimnazijos sekretorė Vika Uosaitienė I aukšte, 8 A kabinete, pirmadieniais-ketvirtadieniais: 8.00–12.00 val. ir 13.00–16.00 val., penktadieniais – 8.00–12.00 val. ir 13.00–15.00 val.

Užpildytus, pasirašytus, nuskenuotus ar nufotografuotus prašymus galima atsiųsti el. paštu: v.uosaitiene@jurbarkogimnazija.lt.

Jei reikia išsamesnės informacijos, prašome kreiptis:

v.uosaitiene@jurbarkogimnazija.lt,
renata.streleckiene@jurbarkogimnazija.lt,

arba tel. (8 447) 79 013, (8 667) 59552.



El.paštas:

Jurbarko Antano Giedraičio-

Giedriaus gimnazijos laikraštis
Leidžia Jaunųjų žurnalistų būrelis
(vadovė Violeta Greičiūnienė)
Adresas: Vydūno g. 15, Jurbarkas
El.versija: www.jurbarkogimnazija.lt

rastine@jurbarkogimnazija.lt